

[K. B. Andersen.]

til at se nærmere på forholdene i de portugisiske kolonier. Vi har sagt nej fra socialdemokratisk side, for vi er evigt overbevist om, eller vi ved, at vi får ingen chance for at se de befriede områder, ingen. Vi får kun chancen for at blive misbrugt af den portugisiske regering i et propagandaspil, vi ikke vil tage del i.

Hr. Ib Christensen hævdede, at vedtagelsen af den dagsorden, vi har foreslået, ville betyde et fuldstændigt nej til en selvstændig dansk udenrigspolitik. Der er ikke grund til at sige andet, end at det er totalt forkert, og at hr. Ib Christensen ikke noget sted vil kunne finde støtte for dette standpunkt.

Hr. Ib Christensen sagde også, at den europæiske union ville betyde overstatslige beslutninger om udenrigspolitik og militærpolitik. Det er også forkert. Der er ikke fastlagt noget herom. Hele hr. Ib Christensens indlæg på dette punkt var en påstand uden nogen baggrund.

Hr. Ib Christensen spurgte, hvordan vi ville stille os i tilfælde af britisk udtræden af fællesmarkedet. Spørgsmålet overrasker mig, da hr. Ib Christensen har fortalt os i sin tid, at man ikke kunne melde sig ud — det forstår jeg han nu mener man kan. Vi har fået at vide fra den britiske regering, at den går ind i disse forhandlinger i ægte forsøg på at se, om synspunkterne kan imødekommes. Spørgsmålet er altså ikke på dagsordenen, og vi ønsker ikke at belaste den forhandling, der nu skal finde sted, ved overhovedet at tage stilling til dette teoretiske spørgsmål.

Jeg synes nok, hr. Overgaard Nielsen bøjede sig endnu dybere ned under det rimelige niveau for at finde argumenter. Når hr. Overgaard Nielsen siger, at jeg har skrevet i Aktuelt, at det udenrigspolitiske samarbejde mellem de ni lande er noget nyt, og vi må have mulighed for at finde vore standpunkter, så er det rigtigt. Det stammer nemlig fra 1970; det er, hvad vi har sagt hele tiden, og det ved hr. Overgaard Nielsen udmærket godt. Når han piller det ud og lader, som om det er fra sidste uge, så afslører det desværre ikke en uvidenhed, for det kunne jeg bære, men så afslører det en lidt mere let-sindig omgang med faktiske forhold, end jeg synes er hr. Overgaard Nielsen rigtig værdig. Det sidste var ment som en venlighed.

Arentoft (FP):

Der må være noget, jeg har misforstået. Jeg troede, det var en udenrigspolitisk debat og ikke en partipolitisk debat, så jeg vil ikke gå i nogen polemik med hr. K. B. Andersen om hans bemærkninger vedrørende fremskridtspartiet, men sige, at det navn har vi valgt, fordi der i det er indbygget ordet fremskridt — jeg tror ikke, jeg behøver at forklare, hvad der ligger i ordet fremskridt.

Vi vil ikke standse udviklingen, hr. K. B. Andersen. Vor u-landsbistand skal bare ikke ske som en uddeling af danske skatteydermidler. Den skal, som jeg har sagt før, ske i form af bistand, som ønskes af de forskellige lande, og disse lande kan så betale for det. For det er jo en misforståelse at tro, at udviklingslande er det samme som fattige lande. Jeg vil i øvrigt komme lidt mere ind på det. Jeg vil gerne sige til hr. Ninn-Hansen, at vedrørende u-landsbistand er vi delvis enige i, at vi skal bidrage efter evne, men ikke i almisseform, måske oven i købet med den klausul, at man, som jeg sagde i mit første indlæg, skal købe danske varer. Vi går ind for udviklingskontrakter, som også flere andre ordførere har været inde på.

Der skal ikke være for megen indenrigspolitik i denne debat, men vort mål er jo at få indkomstskatten først ned og derefter væk, således at den enkelte danske borger selv kan bestemme over sine midler; så kan man få lov til at give lige præcis dér, hvor man har lyst til det.

Jeg nævnte også i mit indlæg, at vi mener, dansk industri og handel har så dygtige folk, at de selv er i stand til at gennemføre de handelsmæssige opgaver i udlandet. Derfor mener vi, at f. eks. udsendte dyre handelsattachéer er overflødige. Det skal erhvervslivet nok klare. I den forbindelse nævnte hr. Ninn-Hansen, at fremskridtspartiet ønsker at nedlægge danske ambassader i udlandet. Det er rigtigt, for vi lever jo ikke i en tid, hvor kommunikationsmidlerne er så dårlige. Nu kan man komme med fly fra den ene ende af verden til den anden på få timer eller halve dage, og derfor må de store, dyre ambassader kunne reduceres, ja, helt nedlægges. Det nytter ikke, at vi nedlægger nogle hist og her, så kan vi komme til at forværre nogle; derfor må vi hellere nedlægge dem alle. Men vi ser gerne, at man tog spørgs-